

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315206988
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5315206988.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, adresa na doručovanie: Regionálne riaditeľstvo, Námestie SNP 98/2, Zvolen, proti žalovanému: G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, právne zastúpený: V4 Legal, s.r.o., so sídlom Tvrdeho 783/4, Žilina, IČO: 36 858 820, o zaplatenie 7.608,75 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 11C/108/2015-280 zo dňa 17. septembra 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 5.132,28 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 6.11.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 48,94 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 7.074,84 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 6.11.2015 do zaplatenia a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %. Vychádzal zo zistenia, že bolo nesporne preukázané, že žalovaný bol za svoj skutok, ktorého sa dopustil 17.5.2014 ako vodič motorového vozidla, právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T/117/2014 a motorové vozidlo, ktoré žalovaný viedol, bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené u žalobcu poistnou zmluvou č. 8080111090/00382. Preto povinnosť nahradiť škodu spôsobenú žalovaným prevádzkou motorového vozidla vznikla žalobcovi. Rozsah skutkových tvrdení a právneho vyhodnotenia súdnej veci medzi stranami v konaní bol nesporný. Spornou sa javila uplatnená výška žalobcu vo vzťahu k náhrade ušlého zisku k poškodenému L. V. v rozsahu 7.074,84 €. Vychádzal predovšetkým z odborného vyjadrenia Ing. G. N., ktorý ušlý zisk u poškodeného vyčíslil v rozsahu 7.074,84 €, keď tento vypočítal z východiskových údajov u poškodeného, a to z daňového priznania za rok 2013 a následne vystavených faktúr január až máj 2014. Stanovené podklady boli správne, nakoľko k dopravnej nehode, ktorú spôsobil žalovaný došlo 17.5.2014. Svedeckou výpoveďou L. V. bolo preukázané, že dlh z roku 2013 predstavoval okolo 250 až 300 € a zameškané platby neboli nadhodnotené. Ušlý zisk bol preukázaný aj svedeckou výpoveďou zamestnávateľa K. R., ktorý odstránil rozporuplnosť, na ktorú poukázal aj súd druhej inštancie, ktorý jednoznačne tvrdil, že L. V. vykonával u neho práce počas celého roka 2013 až do 17.5.2014, kedy došlo k poistnej udalosti. L. V. sa zúčastňoval veľkých zákaziek, pretože tieto práce vedel vykonávať spoľahlivo a bol veľmi zodpovedný. Svedok potvrdil, že výplaty zo zákaziek, ktoré boli realizované v roku 2013 boli uhrádzané až v roku 2014 a záviselo to od poskytnutia finančných prostriedkov

objednávatelmi. Svedok presne špecifikoval zákazky, ktoré poškodený u neho vykonával a aj mal vykonávať naďalej. Poškodenému chcel zadávať prácu, z ktorej by mohol oprávnenne očakávať zisk. Na základe objednávky stavebných prác v roku 2014 tak malo dôjsť k realizácii prác do konca roka 2014 tak, ako to bolo do mája 2014. Z tejto dohody reálne poškodený mohol mať zadané práce a z nich plynúci zisk. Teda pri pravidelnom behu vecí, pokiaľ by nebolo protiprávneho konania žalovaného, mohol poškodený dôvodne očakávať zvýšenie svojho majetku, čo znamená, ku ktorému malo reálne dôjsť, ale konanie škodcu tomu zabránilo. Znalecký posudok predložený žalovaným vychádzal z ohraničeného obdobia práceneschopnosti poškodeného od 17.5.2014 do 31.10.2014, pričom v konečnom dôsledku práceneschopnosť na strane poškodeného V. trvala až do 17.7.2015 a znalkyňa nezapočítala odvod ako ekonomickú kategóriu do hodnoty ušlého zisku s odôvodnením, že rozdiel medzi výškou odvodu práceneschopného a výškou odvodu práceschopného živnostníka nie je možné započítať, pretože živnostník dostáva v prípade práceneschopnosti zo Sociálnej poisťovne vyššiu sumu, než akú by platil na jeden deň v prípade práceschopnosti. Znalecký posudok nijakým spôsobom nespochybnil odborné vyjadrenie Ing. G. N.. Zároveň žalobcovi priznal aj úrok z omeškania od 6.11.2015, keď týmto dňom sa žalovaný dostal do omeškania. Jedná sa o nasledujúci deň po doručení platobného rozkazu žalovanému. Žalovaný o uplatnenom nároku na náhradu ušlého zisku sa dozvedel až dorúčením žaloby a platobného rozkazu. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný. Má za to, že súd prvého stupňa napriek novým vykonaným dôkazom dospel opäť k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca nepreukázal správnosť výpočtu ním tvrdenej výšky ušlého zisku a naopak, ním predloženým znaleckým posudkom č. 1/2018 vypracovaný prof. Ing. Felicitou Chromjakovou, PhD, súdnym znalcom z odboru Ekonomia a manažment, preukázal, že hodnota ušlého zisku je podstatne nižšia, než akú uvádzal žalobca. Od samého začiatku namieta nesprávne vyčíslenie ušlého zisku ako aj účelovosť výpočtu, nakoľko Ing. G. N. bol pracovníkom žalobcu a vyčísliť ho výhradne pre potreby žalobcu. Ing. N. nie je súdnym znalcom, a preto je možné mať pochybnosti o jeho odbornosti. Preto dal vypracovať znalecký posudok u nezávislého súdneho znalca, ktorý bez dôvodných pochybností preukázal hodnotu ušlého zisku za rozhodné obdobie v sume 22,51 € na deň, a to pri 100 % pracovnej schopnosti poškodeného. Poškodený L. V. pred súdom potvrdil, že v roku 2013 vystavil iba 10 faktúr a faktúry za mesiace november a december nikdy vystavené neboli. Tieto boli aj reálne uhradené v roku 2013. V roku 2013 poškodený vykonal ďalšie práce, za ktoré mu patrila odmena, avšak tieto neboli vyfakturované a sám poškodený uviedol, že niektoré odmeny boli vyplácané neskôr, keď jeho obchodný partner dostal zaplatené zákazky. Poškodený sám uviedol, že v niektorých faktúrach sa platby z roku 2013 premietli do roku 2014. Svedok K. R. k otázke pravdepodobnej roboty pre poškodeného v roku 2014 uviedol iba to, že v roku 2014 sa dorábala strecha v I. v skanzene v rozsahu 1400 m², pretože len časť z nej v rozsahu 300 m² bola vykonaná v roku 2013. Neuviedol však kedy (v ktorom mesiaci 2014) bola uvedená strecha a práce na nej ukončené. Na žiadne ďalšie zákazky z toho roku si K. R. nespomenul. Rovnako potvrdil, že v roku 2014 poškodenému V. skutočne vyplácal odmeny za práce vykonané v roku 2013 a to v rozsahu približne 40 %. Z toho vyplýva, že zárobok poškodeného v roku 2014 bol približne iba 60 % zo sumy na jednotlivých faktúrach. Výsluchom svedka K. R. vôbec nebolo náležité zistené, resp. preukázané, aké zákazky, v akom trvaní, dokedy a za akú cenu mohol poškodený L. V. v roku 2014 vykonávať. Dôkazné bremeno na preukázanie výšky skutočného ušlého zisku je na žalobcovi a nie na žalovanom. Vzhľadom na uvedené navrhuje zmeniť napadnutý rozsudok tak, že žalovaného zaviazá zaplatiť žalobcovi istinu 5.132,28 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 6.11.2015 do zaplatenia, žalovaného zaviazá nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 72,5 % a žalobcu zaviazá nahradiť trovy konania žalovanému v rozsahu 27,5 %.

3. Žalobca k odvolaniu žalovaného uviedol, že vypracovanie súkromného znaleckého posudku predložené žalovaným bolo zbytočné a účelové a tento bol vypracovaný presným postupom a princípmi ako výpočet Ing. N., nakoľko v danom prípade legislatíva neupravuje striktný spôsob výpočtu ušlého zisku. Znalkyňa v predloženom znaleckom posudku vyčísliť ušlý príjem za jeden deň teoreticky vo výške, ktorá by zodpovedala podmienkam obvyklým v danom podnikateľskom prostredí, pričom pre výpočet zobrala do úvahy nesprávne obdobie. Má za to, že výpočet Ing. N. je najbližšie k reálnemu nároku poškodeného. Nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného ohľadom osoby Ing. N., tento posudok vypracoval objektívne, predovšetkým odborne a v priebehu súdneho konania bol vypracovaný aj iný posudok na požiadavku súdu a žalovaného, no sám Ing. N. uviedol, že považuje za správny svoj pôvodný výpočet. Žalovaný v priebehu celého konania nenavrhol vykonať znalecké dokazovanie a nenamietať

osobu Ing. N., namietal iba výšku ušlého zisku. Rovnako nesúhlasí s námietkami k výsluchu svedka R., ktorý sa vyjadril k zamestnávaniu svojho zamestnanca p. V. a uviedol, že poisťná udalosť p. V. bola pre neho veľká škoda, bol zodpovedný a spoľahlivý a bol by sa zúčastnil ešte na pokrývačských prácach v I.. K výplátam sa svedok vyjadril, že tieto neboli vyplácané v termíne splatnosti po vykonaní prác, ale až na základe toho, keď objednávateľ vyplatil finančné prostriedky. Poškodený V. práce vykonával a nemôže byť dávanej poškodenému na ľarchu, že jemu za poctivo vykonanú prácu bola faktúra doplatená až v nasledujúcom roku, za čo on nemohol, keby nebolo došlo k poisťnej udalosti, dnes by zarábala cca 200 € na deň a nie ako teraz 4 € na deň. Poukazuje na svoje doterajšie písomné vyjadrenia a navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

4. Žalovaný v replike nesúhlasí s názorom, že ním predložený znalecký posudok bol zbytočný, nakoľko jedine tento dôkaz hodnoverne preukázal zákonnú, správnu a spravodlivú hodnotu ušlého zisku. Poukázal na ustanovenie § 209 ods. 2 CSP a už za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku mohli strany predkladať vlastné znalecké posudky do konania, avšak tie boli zo strany súdu hodnotené iba ako dôkaz listinou a nie ako dôkaz znaleckým posudkom. V súčasnosti platí, že bez ohľadu na to, kedy je súkromný znalecký posudok vyhotovovaný, za splnenia zákonných náležitostí je rovnocenný so znaleckým posudkom súdom ustanoveného znalca. Naopak, žalobcom predložený výpočet Ing. N. nemá povahu znaleckého posudku, ale odborného vyjadrenia. Má za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno preukázania tvrdenej skutočnosti o tom, že výpočet ušlého zisku Ing. G. N. je správny a že má najbližšie k reálnemu nároku poškodeného. Opätovne zdôrazňuje, že svedeckou výpoveďou K. R. nebolo dostatočne a bez dôvodných pochybností preukázané, aké zákazky, v akom trvaní, dokedy a za akú cenu mohol poškodený L. V. v roku 2014 vykonávať. V ostatnom sa pridrižiava svojho odvolania, ako aj všetkých predchádzajúcich vyjadrení a navrhuje rozhodnúť tak, ako uviedol vo svojom odvolaní.

5. Žalobca v duplike uviedol, že už pri vyjadrení sa k znaleckému posudku predloženým žalovaným listom zo dňa 15.3.2018 poukázal na to, že znalkyňa pracovala s nesprávnym obdobím. Zároveň poukázal na to, že znalecký posudok bol vypracovaný rovnakým postupom ako výpočet Ing. N. a ide len o to, čo je najbližšie k reálnemu nároku poškodeného. Zároveň poukázal, že znalecký posudok v predmetnom spore predložený žalovaným v zmysle § 209 ods. 2 CSP neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a to, že neobsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov nepravdivého znaleckého posudku, neobsahuje vyjadrenie, že je vypracovaný na účely súdneho konania, a preto má povahu len súkromnej listiny.

6. Na uvedené reagoval žalovaný tým, že znalec pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal z preukázateľných dôkazov o trvaní práceneschopnosti v zmysle platných právnych predpisov, pričom neobstojí iba tvrdenie žalobcu, že ďalšie trvanie PN bolo preukázané vyjadrením poškodeného V. na pojednávaní. V spise sa nenachádza dôkaz o skončení práceneschopnosti. Doplnené vyjadrenie zo dňa 18.12.2018 bolo podané po stanovenej lehote na vyjadrenie podľa § 374 ods. 2 CSP a zo znaleckého posudku nedopatrením vypadol odsek. Uvedená situácia nastala zrejme nedopatrením, nakoľko v ostatných vyhotoveniach znaleckého posudku bola predmetná doložka priložená a je teda jeho súčasťou. Vzhľadom na uvedené nedopatrenie kontaktovali znalca, ktorý sa momentálne nachádza v zahraničí a znalecký posudok o uvedenú doložku doplní. Následne žalovaný predložil do spisu znalecký posudok, ktorý obsahuje doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP.

7. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), na nariadenom odvolacom pojednávaní po zopakovaní dokazovania, a to oboznámením listinných dôkazov: trestného rozkazu Okresného súdu Čadca č.k. 3T/117/2014-213, oznámenie o vzniku škody, poisťnej zmluvy, oznámení o poistnom plnení, výpočtami ušlého zisku Ing. N., osvedčením o živnostenskom oprávnení L. V., znaleckým posudkom č. 70/2014 MUDr. Hrbáňa, daňovým priznaním za rok 2013 p. V., prehľadom faktúr v roku 2013, objednávkou č. 03/2014, rozhodnutím Sociálnej poisťovne č. 200-007177-CA01/2014, zápisnice z pojednávania 22.1.2018, ktorá obsahuje svedeckú výpoveď K. R., znaleckého posudku prof. Ing. Felicity Chromjakovej, PhD.z 19.2.2018, preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 CSP a na základe zopakovaného dokazovania rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 5.132,28 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 6.11.2015 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. Zároveň žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 48,94 %.

8. Po rozhodnutí súdom prvej inštancie rozsudkom č.k. 11C/108/2015-185 zo dňa 31.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/156/2017-231 zo dňa 6.9.2017 zostalo predmetom konania náhrada škody, a to titulom ušlého zisku poškodeného L. V. vo výške 7.074,84 € a úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 6.11.2015 do zaplatenia.

9. V preskúmvanej veci bolo nesporne preukázané, že žalovaný zavinił dopravnú nehodu, pri ktorej poškodený P. I. a L. V. utrpeli škodu na zdraví. Za uvedené konanie bol žalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T/117/2014 zo dňa 13.8.2014 za prečin ublíženia na zdraví a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 23.9.2014. Žalobca ako poisťník plnil zo škodovej udalosti na základe poisťnej zmluvy č. 8080111090/00382, ktorou bolo poistené motorové vozidlo, ktorým žalovaný spôsobil dopravnú nehodu. Pasívne vecná legitimácia žalovaného bola ustálená už v predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu č.k. 7Co/156/2017-231 v bode 7. odôvodnenia. Preto odvolací súd v tomto rozhodnutí plne odkazuje na uvedené rozhodnutie a nebude opätovne opisovať skutočnosti zakladajúce pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného. Rovnako bolo preukázané protiprávne konanie žalovaného, z ktorého bol odsúdený trestným rozkazom a vzniknutá škoda L. V., ktorý pre ublíženie na zdraví spôsobeného dopravnou nehodou nemohol vykonávať prácu, z ktorej by mu plynul zisk. Priama príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a škodou (následkom protiprávneho konania) je nesporná, keď aj znaleckým dokazovaním v trestnom konaní bolo preukázané, aké zranenia poškodený L. V. utrpel pri dopravnej nehode, ktoré zranenia mu bránili vykonávať dovtedy ním vykonávanú prácu a z ktorej práce by mu plynul zisk. Spornou otázkou zostala iba výška ušlého zisku u poškodeného L. V..

10. Odvolací súd už v predchádzajúcom rozhodnutí konštatoval, že ušlý zisk ako druh majetkovej ujmy (škody) spočíva v nedosiahnutí toho, čoho by poškodený pri neexistencii škodnej udalosti za normálnych okolností, pri pravidelnom behu vecí, dosiahol. Ušlý zisk teda znamená stratu očakávaného prínosu. Pri posudzovaní ušlého zisku nepostačuje len pravdepodobnosť zvýšenia majetku poškodeného v budúcnosti, ale musí byť stanovené naisto, že pri pravidelnom behu vecí, pokiaľ by nebolo protiprávneho konania škodcu, mohol poškodený dôvodne očakávať zvýšenie svojho majetku. Pri výške ušlého zisku je určujúce, akému majetkovému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu, resp. o aký reálne dosiahnuteľný (nie hypotetický) prospech poškodený prišiel. Je teda nutné vychádzať z čiastky, ktorú by v predmetnom období za obvyklých podmienok poškodený získal, s prihliadnutím na náklady vynaložené na dosiahnutie tohto zisku, prípadne na náklady na dosiahnutie tohto zisku potrebnými.

11. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na sporovej strane, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je strana, ktorá nesplnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. V prípade, ak na základe navrhnutých dôkazov súd nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie, musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričíta tej sporovej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva. V preskúmvanej veci bolo dôkazné bremeno na žalobcovi, aby preukázal skutočnú (reálnu) výšku ušlého zisku (nie hypotetickú) u poškodeného L. V..

12. Súd prvej inštancie doplnil dokazovanie výsluchom svedka K. R., ktorý zadával práce poškodenému L. V.. Výsluchom tohto svedka bolo iba preukázané, že L. V. zadával práce a za tieto práce mu aj uhrádzal odmenu na základe faktúr. Rovnako sa vyjadril, že v roku 2014 mali zákazky a pokiaľ neboli priamo zákazky na vykonávanie pokrývačských prác, tak v dielni sa vyrábal šindel. Odmena za realizovanie pokrývačských prác vo výškach bola rozdielne odmeňovaná ako práca na dielni, kde vyrábal šindel. Taktiež sa vyjadril, že ak by nebolo došlo k poisťnej udalosti u L. V., tento by sa bol zúčastnil pokrývačských prác vykonávaných v I. v skanzene v rozsahu 1400 m², pretože len časť prác bola realizovaná v roku 2013 a to v rozsahu 300 m². Nevyjadril sa však konkrétne, kedy tieto práce v I. v skanzene boli ukončené a teda, či boli vykonávané až do konca roka 2014 (dokedy žalobca uplatňuje ušlý zisk). Svedok sa jednoznačne nevyjadril, či do konca roka 2014 by bol poškodený L. V. vykonával iba pokrývačské práce, alebo by bol vykonával aj práce v dielni alebo v niektorý mesiac by práce neboli vykonávané. Napokon aj v roku 2013 za mesiac november a mesiac december neboli fakturované práce,

čo navodzuje k tomu, že v týchto dvoch mesiacoch neboli vykonávané žiadne práce. Medzi poškodeným L. V. a K. R. bola uzavretá zmluva označená ako „objednávka č. 03/2014“, v zmysle ktorej si dohodli dobu plnenia od 1.1.2014 do 31.12.2014 na prevedenie stavebných prác v roku 2014 podľa potreby s tým, že cena bola dohodnutá individuálne podľa práce a zákazky. Teda ani z tohto dôkazu nie je možné jednoznačne ustáliť o aký konkrétny majetkový prospech bol poškodený V. ukrátený. Z týchto dôvodov odvolací súd prisvieďča odvolacej námietke žalovaného, že výsluchom svedka K. R. vôbec nebolo náležite zistené, resp. preukázané, aké zákazky, v akom trvaní, dokedy a za akú cenu mohol poškodený L. V. v roku 2014 vykonávať. Žalobca, na ktorom spočívalo dôkazne bremeno na pojednávaní pri výsluchu svedka v tomto zmysle ani nekládol otázky, aby preukázal svoje tvrdenia o výške ušlého zisku a taktiež ani nenavrhol vykonať ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

13. Výpočet ušlého zisku Ing. N., ktorý vychádzal z faktúr za obdobie od januára do mája 2014 (kedy došlo k poistnej udalosti) nemožno považovať za výpočet reálneho ušlého zisku poškodeného L. V., majetkovému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, nebyť škodovej udalosti (teda či skutočne by mal v tomto období zákazky, v akej hodnote, z ktorých by mu reálne vznikol zisk). Jednalo sa o výpočet iba hypotetického ušlého zisku, ktorý by sa dal predpokladať na základe predchádzajúceho obdobia.

14. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Žalobca tvrdil, že ušlý zisk poškodeného L. V. predstavuje istinu 7.074,84 €. Žalovaný túto výšku popieral a uznal výšku ušlého zisku vo výške 5.132,28 €. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd má za to, že bolo možné vyhovieť žalobe iba v časti, ktorá nebola sporná medzi sporovými stranami, a to v sume 5.132,28 € a v tomto rozsahu aj žalovaného zaviazal uhradiť žalobcovi škodu spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 6.11.2015 do zaplatenia tak, ako toto príslušenstvo zostalo predmetom konania po rozhodnutí pôvodného rozsudku súdom prvej inštancie. Vo veci boli preukázané všetky kumulatívne podmienky na priznanie nároku na náhradu škodu (protiprávne konanie žalovaného, škoda, priama príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním žalovaného a následkom - škodou, ako aj zavinenie žalovaného). Vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno, že poškodenému L. V. reálne vznikla škoda titulom ušlého zisku aj v takom rozsahu ako požadoval.

15. Odvolací súd považuje za nutné poukázať na to, že je irelevantné tvrdenie žalovaného na to, že niektoré výplaty z faktúr v roku 2013 boli vykonané až v roku 2014, keď z odborného posudku Ing. N., ako aj zo znaleckého posudku prof. Ing. Felicity Chromjakovej, PhD. vyplýva, že títo vychádzali z fakturovaných súm na faktúrach a nie, kedy skutočne tieto faktúry boli svedkom R. vyplácané poškodenému V..

16. Odvolací súd prisvieďča rovnako námietke žalobcu, že znalecký posudok predložený žalovaným nespĺňal náležitosti znaleckého súkromného posudku v zmysle § 209 ods. 2 CSP, avšak vzhľadom na vyššie uvedené, že z predmetného znaleckého posudku súd nevychádzal pri rozhodovaní, v ďalšom sa nezaobrá argumentáciou žalovaného, že uvedená chyba bola iba nedopatrením a preto ju dopĺňajú. Navyše odvolací súd poukazuje na to, že v znaleckom posudku znalkyňa vypočítavala ušlý zisk poškodeného V. z vypočítaných paušálnych výdavkov (40%) a nie z čistého príjmu z predložených faktúr. I z tohto dôvodu by nebolo možné akceptovať daný znalecký posudok.

17. Vychádzajúc z konštatovaného, odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

18. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 396 ods. 2 aplikujúc ustanovenie § 255 ods. 2 CSP, keď žalobca mal úspech v istine 5.666,19 € (533,91 € pôvodným rozsudkom + 5.132,28 € týmto rozsudkom), čo predstavuje vo vzťahu k žalovanej istine 74,47 %. Žalovaný mal úspech v rozsahu 1.942,56 €, čo k žalovanej istine predstavuje 25,53 %, teda čistý úspech žalobcu predstavuje 48,94 % (74,47 - 25,53) a v tomto rozsahu zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)